

INTERVIEW VOOR RAJESH ZIJN AAGJE EN JEROEN ZIJN OUDERS, MAAR VOOR DE WET NIET

Alles opgezegd voor grote reis mét Rajesh

Met pijn in hun hart hebben Jeroen (48) en Aagje (47) van den Heuvel hun eigen bedrijfjes in Amersfoort dit voorjaar opgezegd voor hun grote droom: een zeilreis rond de wereld. Jaren eerder dan de bedoeling was, want ze willen voorkomen dat hun 'adoptiezoon' Rajesh (27) terug moet naar zijn geboorteland India.

Piet van Dijk

Het grote probleem is namelijk dat Rajesh niet geadopteerd is. Iemand adopteren, zowel in Nederland als het buitenland, is vrijwel nooit mogelijk als het 'kind' al meerderjarig is. Rajesh was 18 toen Jeroen en Aagje hem aannamen - informeel dus - als hun zoon. Zeven jaar lang heeft hij in Nederland gewoond op diverse soorten visa: een toeristenvisum, een au-pairvisum en de afgelopen vijf jaar een studentenvisum. Dat laatste visum liep af op 1 september.

Aagje legt uit: „We hebben twee rechtszaken gevoerd om hem geadopteerd te krijgen. Beiden hebben we verloren. Als reden werd steeds opgegeven dat de overheid vreest dat, als ze onze adoptie goed zouden keuren, het een precedent creëert voor mensen die uitgeprocedeerd zijn in Nederland. Een vluchteling zou dan een meerderjarig adoptiekind kunnen worden van mensen die in Nederland wonen. Die afwijzing was een zeer grote teleurstelling.”

„Want vanaf dag één”, vervolgt ze, „was er een bijzondere band tussen ons drieën die niet in woorden te beschrijven is. Voor ons is Rajesh onze zoon en voor Rajesh zijn wij zijn ouders. Rajesh hebben we ontmoet in India, waar ik samen met een tandarts uit Australië gratis tandheelkundige hulp verleende aan arme mensen en kinderen, onder andere uit een weeshuis. Mijn man was met ons mee als mijn assistent en technicus. Rajesh was een van die kinderen uit het weeshuis.”

De jongen leefde jarenlang op verschillende visa in Nederland, terwijl ondertussen geprobeerd werd om hem te adopteren. De afgewezen adoptie door de rechtbank valt Rajesh zwaar. Aagje legt uit: „Voor hem

Voor ons is Rajesh onze zoon en voor Rajesh zijn wij zijn ouders

– Aagje van den Heuvel

voelde het alsof hij het niet waard was om ouders te hebben. Wij hebben hem leren zwemmen, fietsen, een opleiding gegeven, hij was een gewaardeerd teamlid van een volleybalteam. Ging uit met vrienden.”

Ook heeft hij een familie in Nederland die van hem houdt. „Neeffes en nichtjes, ooms en tantes, opa's en oma's. In de wet staat dat ieder mens recht heeft op familielevens. Op basis daarvan hebben wij de rechtszaak over onze adoptie aangespannen. Dat bestaansrecht, dat je deel uitmaakt van een familie, werd voor Rajesh door de uitspraak vernietigd.”

Dat ze nu rondreizen met zijn drieën, is volgens het echtpaar volkomen legaal. „Wat zou er niet legaal kunnen zijn?” zegt Aagje. „Zijn verblijf in landen die we bezoeken is volkomen legaal. Net als onszelf gaat dat op toeristenvisa. Wij als ouders hebben de verantwoordelijkheid op ons genomen voor Rajesh. Juist daarom weten we dat wat we doen juist is. Voor ons gezin. Wat is hier niet legaal aan? In mijn ogen kan de rechter alleen inzien dat er een verkeerde beslissing is genomen.”

Studentenvisum

Rajesh studeerde de afgelopen vijf jaar in Nederland. Nu zijn studentenvisum is afgelopen, betekent dat dat hij Nederland moest verlaten. Aagje: „Rajesh zag het niet zitten om alleen terug te moeten naar India. We hebben daarom deze drastische beslissing genomen, maar wel één die goed voelt voor ons drieën.”

Aagje en Jeroen waren negentien jaar geleden al van plan om rond de wereld te zeilen. „Door alle ontwikkelingen die het afgelopen jaren hebben plaatsgevonden, hebben Jeroen en ik besloten om ons pensioenplan naar voren te schuiven. We wilden met zijn drieën rond juli 2022 vertrekken om rond de wereld te gaan

▲ Het zeilschip My Motu waarmee ze de wereld rondgaan.

zeilen. Op die manier hebben we alle tijd en aandacht voor Rajesh om aan zijn ontwikkeling te blijven werken en verwezenlijken we een grote droom van onszelf.”

„Met heel veel pijn in ons hart heeft Jeroen zijn klusbedrijf gestopt en heb ik mijn mondhygiënistenpraktijk overgedragen aan een collega, wat voor mij naast het moeten missen van familie en vrienden de moeilijkste beslissing was. Ik had een zeer hechte band met veel van mijn cliënten, die als familie aanvoelden. Verder hebben we ons huis en alle spullen die we bezaten verkocht om deze droom financieel te kunnen realiseren. Op 1 juli zijn we naar de Britse Maagdeneilanden gevlogen, waar op dat moment onze boot lag.”

Daar kregen ze direct met tegensla-

gen te maken. „Werkzaamheden waren nog niet uitgevoerd of niet naar behoren gedaan, waardoor de boot een keer extra uit het water moest. Na vele uren te hebben gezwoegd konden we na tweeënhalve week eindelijk de trossen losgooien en gaan zeilen.”

„Hoelang we blijven zeilen, is helemaal afhankelijk van hoe snel ons geld opdraakt en of we tussendoor af en toe werk kunnen vinden. We hopen tussen de drie à vijf jaar te kunnen blijven zeilen. Ons doel is om de hele wereld rond te zeilen, ons te laten leiden door de seizoenen en de wind en zo zelfvoorzienend mogelijk proberen te leven, waardoor de kosten zo laag mogelijk kunnen blijven.”

Simpele dingen, zoals naar de winkel gaan voor brood en eieren, kregen